

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Theophilo Alexandrino episcopo, & quae illic in Idolorum demolitione
gesta fuerunt. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

basi sublata, corrunt, aliasq; duodecim secum deiiciunt. Ipsum præterea templi latus columnis cohærens, violento illarum casu pariter deturbatum est. Cuius ingenti fragore tota adeo personabat ciuitas, vt omnes ad ipsum illud delubrum spectandum concurrerent. Atque simul vt intellexere dæmonem infestum fugatum esse, hymnorum concentu, uno ore omnes celebrarunt. Eodem modo sanctus ille episcopus, alia quoque simulachrorum fana demolitus est. Quanquam alias res ab isto viro cum maxima omnium admiratione gestas narrare possum, etenim literas tum ad inuictos Christi martyres dedit, tum recepit ab illis vicissim, tum denique corona martyrum ipse donatus est) tamen has in præsentia narratione supercedeo, ne cum nimis sim longus, afferam lectoribus fastidium. Quare ad aliam rem gestam commemorandam sermonem conuertam.

*De Theophilo Alexandrino episcopo, & quæ
illic in Idolorum demolitione gesta fue-
runt. CAP. XXII.*

AThanasio illi multorum celebrato sermonibus Petrus, vir plane admirabilis, successit. Petro autem Timotheus: Timotheo Theophilus, vir cum summa prudentia, tum animo valde excelsò præditus. Cuius opera urbs Alexátria errore in simulachris colédis liberata est. Nam non modò simulachrorum delubra, concussis eorum fundamentis, diruit, verùm etiam subdolas sacerdotū veteratorū machinationes eorū oculis, quos in fraudē deduxerant, subiecit ad contemplandum. Etenim sacerdotes isti statuas, quarum pars æneæ, pars ligneæ fuerūt, casas introrsus effecerant, tergaque earū parietibus affigentes, vias quasdam latentes & obscuras per ipsos parietes ad illas diduxerant. Deinde per adyta扇orum in eas ingressi vias, se in statuas ipsi abdiderant, indeque ve- lut ex statuarum ore, quæ libitum ipsis erat, imperauit. Quibus auditores circumuenti, imperata fecerunt. Has igitur sapientissimus episcopus demolitus, sacerdoti

praesi-

THEODOR. HISTOR.

præstigias, populo ab illis decepto aperuit. Porrò autem in fanum Serapidis, quod omnium, quæ erant in toto orbe terrarum, amplissimum, ut fertur, & pulcherrimum fuit, ingressus, vidit statuam adeo immani magnitudine, ut spectatores ea vehementer perterritarentur. Et præter magnitudinem, falsus quidam rumor affictus fuit, terræmotum, si quis ad eam propius accederet, suboriturum, exitiumq; omnibus inde allatum iri. At verò episcopus hunc rumorem nihil aliud else, quām anicularum ebriarum delirationem arbitratus, spreta magnitudine statuæ, ut pote inanimæ, dat mandatum cuidam, qui securim habebat, ut alaci ac prompto animo Serapidem feriat. Qui cum statuam percussisset, conclamare omnes, veriti nimirum rumorem vulgo iactatum. At Serapis, accepta plaga, neque dolere, quia ligneus, neque vocem emittere, quia inanimus fuit. Postea verò quām caput illi abscissum est, mures ex interiore corporis parte gregatim excurrere. Quippe Aegyptiorum deus murum domiciliū fuit. Trunco autem statuæ in minutæ partiulas dissesto, hæ in rogum coniiciuntur. At caput, inspectantibus illis, qui statuam illam coluerant, inbecillitatemq; dei sui deidentibus, per vniuersam urbē raptatur. Hoc modo igitur dæmonū delubra terra mariq; solo fuere æquata.

De Flauiano Antiocheno episcopo, & Occidentalium partium propter Paulinum seditione. CAP. XXII.

F Lauianus verò, qui vnà cum Diodoro in multa atq; ardua certamina pro ouium Christi salute descenderat, in presulatu Antiocheno Magni Meletii successor fuit. Atque cum Paulinus ecclesiæ administrationem capessere vellet, cœtus sacerdotum restitit: dixitq; eum, qui consilium Meletii repudiauerat, post mortem eius, non debere illius sedem occupare: imo verò qui multis ac præclaris nobilitatis erat laboribus, & quām plurimis periculis se pro ouibus obtulerat, eum pastorem creandum esse. Quæ res Orienti tum à Romanis, tum ab Aegyptiis odium valde diuturnum peperit. Nam ne Paulino quidem iam mortuo, simulta compressa est, sed cum Euagrius eius sedem post illum